Corona_Fakten: Srozumitelné a ověřitelné vyvrácení tvrzení o viru

written by Vladimír Bartoš | 16. 10. 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

15. října 2020

Po opakovaných žádostech, abychom se blíže podívali na videa Dr. Johna Tala (pseudonym), se tak nyní stane formou dnešního článku. Především bychom rádi zdůraznili, že jsme si jisti, že Dr. John Tal jedná s nejčistším svědomím a naprostým přesvědčením. Opravdu bychom si přáli, aby si Dr. John Tal přečetl tento článek, který odkazuje na jeho video "Misinformation regarding the availability of SARS CoV2 isolates clarified", a případně si uvědomil své chybné myšlení a spolupracoval s námi na jeho objasnění. Rádi bychom měli v týmu někoho, jako je on! To je rozhodně míněno jako zdvořilost a v žádném případě jako útok!

Dr. John Tal předpokládá, že izoláty virů skutečně existují a že byly řádně zdokumentovány podle vědeckých pravidel. V tomto článku však ukážeme, že tato okolnost nesmí být v žádném případě považována za samozřejmost. Zároveň předložíme srozumitelné a ověřitelné vyvrácení tvrzení o viru. Pevně doufáme, že s námi bude hledat kontakt nebo se k tomu vyjádří dalším videem na svém kanálu na YouTube.

Důležité doplňující informace: Hledáme virology a bioinformatiky, kteří se vyznají v alignmentu a kteří nás podpoří v tom, abychom sami provedli potřebné kontrolní experimenty, protože to odpovědní lidé stále odmítají!

Abychom pochopili, proč se "věda" virologie udržela, přestože se již v roce 1951 vyvrátila, rádi bychom vás nyní vzali na krátkou cestu do historických procesů.

Jak viry vůbec vznikly a za jakým účelem?

Pro zodpovězení této otázky se vrátíme daleko do historie, více než 100 let zpět, v podstatě do doby působení Edwarda Jennera a Louise Pasteura, přičemž se zde zaměříme na druhého jmenovaného.

Když Louis Pasteur postuloval existenci virů, neexistovaly pro to žádné podklady, ani vhodné nástroje (EM) pro zobrazování struktur tak malé velikosti, jakou měly viry.

Protože Louis Pasteur nedokázal vysvětlit příčinu onemocnění svých "pacientů" a bakterie nepřicházely v úvahu, předpokládal struktury, kterým dal název "virus".

Vše na základě experimentů, které jsou z dnešního pohledu velmi pochybné a nemají nic společného s vědeckostí.

Princetonská univerzita zveřejnila zkoumání jeho laboratorních záznamů, jejichž přečtení musí vést k závěru, že Louis Pasteur v té době masivně lhal, podváděl a manipuloval.

Jinými slovy, všechna jeho tvrzení, o která se mimo jiné opírá i očkovací

průmysl, je třeba považovat za zcela bezcenná, protože postupoval v nejvyšší míře nevědecky.

Až do roku 1951/52 se virologové domnívali, že virus je toxický protein nebo enzym, který může jak přímo působit toxicky, tak se v těle množit, šířit a navíc se přenášet mezi lidmi a zvířaty.

Medicína a věda se s touto myšlenkou rozloučily v roce 1951, protože se nikdy nepodařilo domnělé viry zobrazit pomocí elektronového mikroskopu ani úspěšně provést potřebné kontrolní pokusy.

Bylo třeba připustit, že i z rozkladu zdravých zvířat, orgánů a tkání vznikají identické zbytky, které původně dostaly název “virus”.

V podstatě tak virologie vyvrátila sama sebe a rozmetala své základy.

Mějte prosím tuto důležitou historickou událost na paměti, protože je dobrým příkladem toho, jak lze kontrolní experimenty skutečně využít k vypátrání falešné stopy a nasměrování výzkumu slibnějšími směry v budoucnosti.

Právě tyto kontrolní experimenty jsou v současné době opět opomíjeny, ačkoli o tom byly výslovně informovány odpovědné osoby ve vládě a na spolkovém ministerstvu zdravotnictví, stejně jako desítky virologů na odpovědných místech.

Nyní je na vás, abyste se rozhodli, jaký význam přikládáte provádění kontrolních experimentů.

Ke studiu tohoto historického aspektu doporučujeme následující četbu:

Prof. Karlheinz Lüdtke, Max Planck Institute for the History of Science, Early History of Virology, Special Paper 125, 89 stran, 1999. i. K. (A 2) Preprint 1999.

Ukazuje se zde, že až do roku 1953 si všichni virologové a vědecká komunita uvědomovali a byli si současně vědomi skutečnosti, že všechny složky, které byly dosud interpretovány jako virové částice, se při kontrolních pokusech ukázaly být zbytky odumřelých tkání a buněk.

V roce 1953 se na scéně objevilo nové dogma, které rozhodujícím způsobem prosadila manželka pozdějšího nositele Nobelovy ceny Cricka, která uměla dvojitou šroubovici názorně nakreslit. Tato její kresba byla zveřejněna ve slavném vědeckém časopise Nature jako údajně vědecky vypracovaný model domnělé dědičné látky a tato údajná alfa šroubovice se stala také ikonou americko-globální pseudovědy.

V tichosti a velmi tiše to bylo základním výzkumem zcela vyvráceno, čímž byla CELÁ VIROLOGIE PŘÍMO ZRUŠENA, aniž by se o tom veřejnost dodnes dozvěděla.

Všechny představy o genech byly zcela a komplexně vyvráceny v roce 2000, v době zveřejnění rozporuplných údajů takzvaného projektu lidského genomu – trapného tvrzení, že byl rozluštěn celý lidský genom (ačkoli více než polovina musela být volně vymyšlena)!

(Viz článek v Zeit z 12.6.2008: Erbgut in Auflösung, CZ verze ZDE).

Zde je shrnuto, že "dědičný materiál" podléhá neustálým změnám, a proto nemůže být "dědičným materiálem" v pravém slova smyslu a že modifikace, ve smyslu genů způsobujících nemoci, jsou chybnou interpretací.

Jinými slovy, to, co se dříve prezentovalo jako "patologické geny", nebylo ani nemocné, ani zdravé, ale způsobené nejrůznějšími faktory, ať už vědomím, faktory (prostředí) nebo jinými výslednými změnami, bez patologické hodnoty jako takové.

Tato nová virová myšlenka (která byla, jak bylo právě popsáno, vyvrácena základním výzkumem v roce 2000), podle níž účinný, virulentní faktor viru není choroboplodným jedem, jak se dříve předpokládalo (do roku 1951), ale nebezpečnou dědičnou látkou, která zabíjí buňky, lidi, zvířata a rostliny, byla zpopularizována spolu s hypotézou nového genu.

Namísto virů jako toxických bílkovin byly viry od roku 1954 vydávány za dědičný řetězec nemocných genů, které mají potenciál způsobit onemocnění organismu, ale především neustále mutovat. Na jedné straně se takto náhle objeví (mutace) z neškodné formy, ale na druhé straně také způsobí, že jakákoli vakcína bude více či méně rychle neúčinná. Někdy však – jako například v roce 2009, kdy 93 % očkovatelné populace odmítlo vysoce toxické očkování proti prasečí chřipce s nanočásticemi jako takzvanými "zesilovači účinku" – fakticky a prakticky ze dne na den zmizely z médií, jako by to nadiktovala neviditelná kouzelná ruka.

Od té doby však také už nezmutovaly do své nebezpečné podoby. Byli jsme svědky dosud ojedinělého biologického zázraku: během jediné noci zmutovaly všechny viry prasečí chřipky současně do neškodné a neviditelné verze, neboť se již nikdy neobjevily – navzdory miliardám investovaným do jejich testovacích postupů a samozřejmě do vakcíny… z nichž 31,62 z 34 milionů dávek vakcíny bylo zničeno v závodě na výrobu energie z odpadu v Magdeburku jako opatření k vytvoření pracovních míst pro východ vzkvétající republiky…

Tak se z uměle vytvořené logiky teorie toxinových (lat. virových) buněk, která byla povýšena na dogma v roce 1858 (Rudolf Virchow) vyvinula:

– nejprve myšlenka nedefinovaných virů,

– pak myšlenka patogenních bakterií,

– pak bakteriální toxiny,

– pak toxinové viry

až do opuštění této myšlenky v roce 1952.

Od roku 1953 se Virchowova myšlenka chorobného toxinu stala myšlenkou genových virů (která již byla vyvrácena).

Abychom pochopili, proč studie Dr. Johna Tala, který tvrdí, že izolát viru není schopen přesně toto prokázat, musíme se obrátit k původu paniky z

korony.

Následující studii Dr. John Tal používá jako důkaz ve svém videu:

“Koronavirus 2 těžkého akutního respiračního syndromu od pacienta s koronavirovým onemocněním, Spojené státy”.

Podrobněji se tomu budeme věnovat později.

Je důležité si uvědomit, že exkluzivní základ, na kterém je tato americká studie postavena, již sám o sobě neobsahuje žádné důkazy o novém viru způsobujícím onemocnění – právě naopak. Když si pak člověk přečte studii pozorněji, jasně zde najde důkaz, že žádný virus nebyl hledán a také nebyl nalezen. Typické, velmi krátké úseky tzv. genetického materiálu byly pouze myšlenkově poskládány do kompletního, velmi dlouhého genového řetězce, který ve skutečnosti neexistuje.

Již tato skutečnost sama o sobě znamená, že všechny ostatní publikace, ať už z USA, Anglie, Německa, Francie, Koreje, Kanady apod., nepředstavují důkaz o existenci viru způsobujícího onemocnění. Všichni totiž vycházejí také z předpokladu prvních návrhů sekvence genomu, které podali Číňané.

Publikace Fan Wu a spol. v časopise Nature, Vol 579 z 3.2.2020, v níž byl poprvé prezentován genom (kompletní genové vlákno) SARS-CoV-2 a který se stal předlohou pro všechny další alignmenty, ukázala, že jednoznačně použili celou RNA získanou z výplachu průdušek (BALF) pacienta **bez předchozí izolace** virových struktur nebo nukleových kyselin.

Prof. Zhang v této publikaci popisuje, jak na základě krátkých genových segmentů o délce pouhých 21 a 25 nukleotidů (to jsou výchozí parametry v použitých programech pro zarovnávání Megahit a Trinity) vypočítal genom o délce 29 903 nukleotidů na základě dané sekvence genomu (údajný koronavirus netopýra) sedmi různými, velmi složitými metodami, včetně statistických metod.

Tato RNA byla poté převedena na cDNA a molekuly o délce pouhých 150 nukleotidů byly sekvenovány, aby bylo možné čistě výpočtem sestavit kompletní genom o délce přibližně 30 000 nukleotidů.

Předpokládá – aniž by to výslovně uvedl -, že krátké sekvence, z nichž sestavuje návrh sekvence genomu viru SARS-CoV-2, jsou virové povahy, protože vylučuje delší sekvence, které vznikly překrytím (= kontigy) krátkých částí 21 a 25 a které mají podobnost s lidskými sekvencemi z pozdějšího doplnění virového genomu.

Jednoduše řečeno to znamená:

Protože lidské sekvence, které “známe”, byly ze směsi genetického materiálu vyřazeny, předpokládá se, že zbývající sekvence, zrozené z nutkavého virologického myšlení (které bylo v roce 1954 korunováno udělením Nobelovy ceny Johnu Franklinu Endersovi za spekulaci), mají právě virovou povahu.

Nyní přichází zásadní a základní informace!

Prof. Zhang a všichni ostatní přehlédli skutečnost, že známé i neznámé mikroby všeho druhu a jejich zbytky RNA lze nalézt i v získané bronchiální laváži.

95 % pozorovaných mikrobů je viditelných, ale nelze je kultivovat, a proto nejsou známy sekvence jejich RNA a DNA. Protože ani buněčné kultury (např. buňky Vero E6) nejsou nikdy zbaveny mikrobů a nesčetných nečistot jakéhokoli druhu, je absolutní povinností izolovat podezřelý virus a získat jeho vlastní nukleovou kyselinu (v tomto případě RNA) v čisté formě!

[Cf. Spiegel Wissenschaft] | [Cf. Wikipedia] | [NDR] | [zukunftsinstitut] [phagoflow]

Je velmi pravděpodobné, že (vykonstruovaný) genom viru SARS-CoV-2 byl částečně tvořen takovými (právě popsanými) krátkými genovými sekvencemi, což je důvod, proč je možné tu a tam testovat lidi jako "pozitivní" a proč odborníci na PCR tvrdí, že každý člověk bude testován "pozitivně", pokud se pouze zvýší počet cyklů PCR na více než 40.

Stejně tak jsou lidé automaticky testováni jako pozitivní, pokud při testování stěrem,

a.) je poškozeno příliš mnoho sliznic,

b.) v důsledku toho dochází ke krvácení,

c.) velmi citlivý čichový bulbus, součást mozku, je mechanicky poškozen v nosní dutině, nebo

d.) jednoduše se odebere velmi velký objem vzorku,

protože v těle, dokonce i v každé přírodní vodní nádrži a ve všech mořích, neustále dochází k úžasně intenzivnímu hromadění a odbourávání nukleových kyselin všeho druhu. Mezi nimi jsou vždy ty, z nichž bylo mentálně zkonstruováno jediné zjevné genetické vlákno "viru". Při testu PCR na přítomnost virů se detekují pouze velmi krátké nukleové kyseliny, o nichž se tvrdí, že jsou součástí viru.

Tuto zarážející skutečnost, která test zcela vyvrací, si vysvětlujeme tím, že profesor Zhang dokázal vypočítat celý genom z čistě lidského materiálu (což se zatím nepodařilo nikomu, kdo by získal potřebné sekvence RNA přímo z buněčných kultur), protože u lidí a jejich mikrobů se vyskytuje mnohem větší sekvenční rozmanitost – zejména v případě onemocnění – než v relativně sterilních buněčných kulturách.

Současně ilustruje, že dosud nikdo nebyl schopen zopakovat výsledek autoritativního "zarovnání" profesora Zhanga, kromě čistě syntetických prostředků a v rámci argumentace v kruhu švýcarského Institutu virologie a imunologie (IVI) pod vedením profesora Thiela, který synteticky převedl návrh sekvence profesora Zhanga do DNA, a proto se domnívá – donedávna jen z neznalosti – že pracuje s genomem viru. Jak bylo řečeno, argumentace v kruhu! (Naši čtenáři vědí, proč píšeme: "donedávna jen z neznalosti").

Prof. Zhang nepopisuje žádné kontrolní experimenty, které jsou ve vědě nezbytnou podmínkou pro to, aby bylo možné označit tvrzení za "vědecké". Tyto kontrolní experimenty, které rovněž vyplývají ze zákonů myšlení a logiky, jež jsou pro vědu konstitutivní – vyloučit zřejmé, totiž že genom viru byl sestaven z krátkých genových sekvencí vlastního těla a z genových sekvencí četných známých a především neznámých mikrobů, které kolonizují člověka -, nebyly dosud provedeny.

Čínští virologové neprovedli žádné kontrolní experimenty, aby vyloučili možnost

- že i s lidskou/mikrobiální RNA z výplachu plic zdravé osoby,
- nebo osoby s jiným plicním onemocněním,
- nebo osoby, u níž byl test SARS-CoV-2 negativní..,
- nebo z takové RNA z rezervních vzorků odebraných v době, kdy virus SARS-CoV-2 ještě nebyl znám,

je možné přesně stejné doplnění genomu viru z krátkých fragmentů RNA!

Metodu, jakou je zde uvedené zarovnání, tedy výpočet teoretické dlouhé genové sekvence z velmi krátkých genů, která není podložena kontrolními experimenty, nelze označit za vědeckou. Jedná se o předstíranou vědeckost, která však vůbec není pro každého zřejmá, srozumitelná a ověřitelná.

a.) V procesu zarovnávání dosud nikdo neověřil, zda genové sekvence, z nichž byl genom viru SARS-CoV-2 vypočítán, nepocházejí z genových sekvencí, které pocházejí z metabolismu mikrobů kolonizujících člověka a buněčných kultur.

b.) Pouze asi 5 % existujících mikrobů je geneticky zaznamenáno, což má za následek povinnost okamžitě provést kontrolní pokusy, protože je zřejmé, že z jejich neznámých sekvencí byl genom viru vypočítán celý nebo jeho část v několikastupňovém "alignmentu".

c.) Již dlouho je známo, že enzymy, které produkují genové sekvence, nejenže neustále produkují nové genové sekvence známým mechanismem "přepínání šablon", který nelze zaznamenat v žádné databázi, a že enzymy, které produkují genové sekvence RNA, tak činí i bez genových šablon. To znamená, že neustále vznikají nové genové sekvence, které nebyly zaznamenány předchozími metodami. Už jen z toho vyplývá povinnost okamžitě provést kontrolní pokusy, protože je zřejmé, že genom SARS-CoV-2 byl zcela nebo zčásti zkonstruován výpočtem z takovýchto nespecifických sekvencí.

Prof. Zhang v této publikaci výslovně uvádí, že se neřídil pravidly pro důkaz existence viru, Kochovými postuláty. Ani prvním postulátem, tedy izolací viru.

Prof. Zhang výslovně uvádí, že existuje pouze korelace mezi výpočetním "důkazem" tohoto viru a skutečným zápalem plic, ale žádný důkaz, že jeho "objev" je příčinou tohoto onemocnění.

Jednoduchý, ale úctyhodný příklad použila nedávno Naomi Seibtová ve své přednášce v Bundestagu, který laikům pomůže pochopit, jak si to představit.

Podívejte se na následující obrázek:

Veškerá RNA získaná z bronchiální laváže (BALF) pacienta byla použita k tomu, aby se z této polévky genetického materiálu zkonstruovalo mnoho krátkých sekvenčních úseků (malé kostičky Lego na levém obrázku) a následně celá kachna (na pravém obrázku). Všechny tyto malé sekvenční úseky (malé kostičky Lega vlevo na obrázku) spolu nijak nesouvisí. Bez plánu, zarovnání, by se všemi těmi malými krátkými sekvencemi nikdo nic neudělal (s výjimkou kreativních dětí, mladých srdcem a zejména kreativních lidí, kteří hledají důkaz nápadu).

Proto virologové v CCDC použili sestavu, která byla modelována podle “koronavirů” z netopýrů. Algoritmus se nyní pokusí z těchto mnoha nesouvisejících krátkých sekvencí (kostiček Lega) sestavit novou kachnu, tj. vytvořit model pomocí šablony (jiné umělé kachny). **Jedná se o čistě mentální konstrukt**, nejedná se o skutečnou entitu a nikdy nebyl izolován jako neporušený a kompletní genom (celé genomové vlákno SARS-CoV-2 dlouhé téměř 30 000 nukleotidů)!

Struktury zobrazené na EM snímcích a publikované jako obrazy virů nebyly nikdy biochemicky charakterizovány. Z těchto částic nebyla dosud odebrána a stanovena žádná nukleová kyselina. Tyto částice jsou pouze vydávány za viry, přičemž je opomenuta informace, že stejné částice tohoto typu vznikají také pokaždé, když se s “neinfikovanými” buněčnými kulturami zachází stejným způsobem jako s buněčnými kulturami definovanými jako “infikované”. Nevirologové tyto částice nazývají např. fagozomy, endozomy, exozomy, transportní vezikuly a klky v příčném řezu, atd..

Další informace naleznete v našem článku:

Jak jediná chybná interpretace dne 10.1.2020 zmátla celý svět.

Doplňující analýza studie z USA, kterou Dr. John Tal uvádí jako důkaz pro izolát viru.

Jedná se o studii:

"Koronavirus 2 těžkého akutního respiračního syndromu od pacienta s koronavirovým onemocněním, Spojené státy".

Hned v úvodu studie, na kterou se Dr. John Tal odvolává, se uvádí:

> *"Nový koronavirus, koronavirus 2 těžkého akutního respiračního syndromu (SARS-CoV-2), byl identifikován jako zdroj epidemie zápalu plic v čínském Wuhanu na konci roku 2019 (1,2)."*

Zde je uveden odkaz na následující zdroj:

"Nový koronavirus od pacientů se zápalem plic v Číně, 2019".

První autoritativní publikace autorů CCDC (A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019) o výsledcích jejich výzkumu "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019" neuvádí žádné seskupení případů s atypickou pneumonií ("pacient s pneumonií neznámé příčiny"). Uvádějí, že nalezené pacienty lze rozdělit do "klastrů", tedy skupin se společnými znaky. Společným rysem byla více či méně častá návštěva velkoobchodu s mořskými plody ve Wuhanu. O tom, jak malá byla ve skutečnosti skupina pacientů s atypickým zápalem plic, svědčí skutečnost, že CCDC odebralo stěry a tekutiny z dolních cest dýchacích **pouze čtyřem pacientům**, aby u nich hledalo známé i neznámé patogeny.

V této studii, která je považována za směrodatnou, se v části **Diskuse** uvádí:

> *"Naše studie nesplňuje Kochovy postuláty".*

To jasně dokazuje, že tato studie nemůže být v žádném případě důkazem nového viru. Autoři tedy výslovně uvádějí, že virus neizolovali a neurčili, jinak by splnili první ze čtyř Kochových postulátů!

Co to v tuto chvíli znamená?

Původní zdroj, který cituje studie použitá Dr. Johnem Talem jako odkaz, nemůže předložit důkaz o viru způsobujícím onemocnění.

Když se 10.1. a 12.1.2020 na internetu objevily předběžné kompilace sekvencí, následně upravené a znovu zveřejněné 24.1.2020 a 3.2.2020, představovaly výsledek prvních dvou pokusů o identifikaci dosud neznámého viru. Za tímto účelem virologové CCDC teoreticky sestavili sekvence krátkých genových

fragmentů do možného genetického vlákna pomocí počítačových programů.

Vzorky použité k izolaci údajného viru jsou pouhými domněnkami založenými na modelu, v němž Číňané rozšířili návrh genomu, který vznikl zarovnáním.

> V části “Metoda” “Buněčná kultura, limitní ředění a izolace viru” je to zdokumentováno takto:
>
> *“Pro izolaci a počáteční pasáž jsme použili buňky Vero CCL-81. Buňky Vero E6, Vero CCL-81, HUH 7.0, 293T, A549 a EFKB3 jsme kultivovali v Dulbecco Minimal Essential Medium (DMEM) doplněném tepelně inaktivovaným fetálním hovězím sérem (5 % nebo 10 %) a antibiotiky/antimykotiky (GIBCO, https://www.thermofisher.comExternal link). K izolaci viru jsme použili vzorky stěrů z NP i OP. Pro izolaci, limitní ředění a pasáž 1 viru jsme do sloupců 2-12 96 jamkové destičky pro tkáňové kultury napipetovali 50 µl bezsérového DMEM, poté jsme do sloupce 1 napipetovali 100 µl klinických vzorků a sériově je na destičce 2krát naředili. Poté jsme Vero buňky trypsinizovali a resuspendovali v DMEM obsahujícím 10 % fetálního hovězího séra, 2× penicilin/streptomycin, 2× antibiotika/antimykotika a 2× amfotericin B v koncentraci 2,5 × 105 buněk/ml. Přímo k ředěným klinickým vzorkům jsme přidali 100 µl buněčné suspenze a jemně je promíchali pipetováním. Naočkované kultury jsme pak pěstovali ve zvlhčeném inkubátoru při 37 °C v atmosféře 5 % CO2 a denně jsme pozorovali cytopatické účinky (CPE). Použili jsme standardní plakové testy pro SARS-CoV-2 založené na protokolech SARS-CoV a koronaviru blízkovýchodního respiračního syndromu (MERS-CoV) (9,10).*
>
> *Při pozorování CPE jsme seškrábali buněčné monovrstvy hrotem pipety. K extrakci celkové nukleové kyseliny pro konfirmační testování a sekvenování jsme použili 50 µl virového lyzátu. Použili jsme také 50 µl virového lyzátu k inokulaci jamky v 90 % konfluentní 24jamkové destičce.”*

1. **Žádná ze studií neprovádí skutečně důkladnou negativní kontrolu**, při níž by bylo zajištěno, že “potenciálně infekční agens” nebo ty krátké genové sekvence, z nichž je později sestaveno genetické vlákno deklarovaného viru, již nejsou přítomny ve výchozím materiálu, opičích ledvinových buňkách a použitých chemikáliích a živných roztocích. Za pozorované změny interpretované jako virové a za uvolnění krátkých genových sekvencí, z nichž je později výpočetně konstruován virový genom, by mohly být zodpovědné jak samotné vnesené látky, tak tyto látky interagující s buněčným materiálem, nebo tyto látky samotné, nebo všechny společně se vzorkem z nemocné tkáně.
2. **Virologové zabíjejí tkáně nepozorovaně v laboratoři**

Virologové nepoužívají slovo “izolace” v pravém smyslu slova izolace a jsou podezřele nervózní, když se jich na to zeptáte. “Izolací” rozumějí vytvoření efektu v laboratoři (CPE), který současně nazývají “izolátem” a který je podle nich “důkazem”

- infekce
- důkazem o přítomnosti viru
- důkazem jeho rozmnožení
- důkazem ničivé síly údajného viru.

Ve skutečnosti zabíjejí tkáně a buňky v laboratoři nepozorovaně a nevědomky -hladověním a otravou.

Tento účinek je znám jako cytopatický efekt (CPE).

3. **Údajná kultivace viru**

Tato konfluence se nazývá tvorba obrovských buněk a “cytopatický efekt”. Tento výsledek mnoha násilných a šílených kroků je interpretován jako hlavní důkaz “přítomnosti, izolace, množení atd.” podezřelého viru. Dotyční pak tvrdí, že se jim podařilo virus vypěstovat.

4. V publikaci virologové použili 10 % fetálního hovězího séra, 2× penicilin/streptomycin, 2× antibiotika/antimykotika a 2× amfotericin B. Tím se dosáhne efektu popsaného v bodech 2 a 3. To je mimo jiné známo i z odborného posudku v rámci procesu viru spalniček (viz odborný posudek 3 – cytopatický účinek v buňkách opičích ledvin není specifický pro virus spalniček). (Viz obrázek 1 Kontrolní experiment).
5. Také v publikaci Bech, V. & von Magnus, P. (1958) Studies on measles virus in monkey kidney tissue cultures. Acta Pathologica Microbiologica Scandinavica 42(1):75-85 je popsáno, že cytopatický účinek není specifický pro spalničky, ale je způsoben jinými faktory.

Proto se v publikaci na str. 80 uvádí:

> *“cytopatické změny podobné těm, které způsobuje virus spalniček, lze pozorovat i v neinokulovaných kulturách tkáně opičích ledvin (obr. 4-5). Tyto změny jsou pravděpodobně způsobeny virům podobnými agens, tzv. ‘pěnivými agens’, které se zřejmě často vyskytují v*

ledvinových buňkách zdánlivě zdravých opic.”

Tato věta je pozoruhodná, protože poukazuje na nespecifičnost samotných patologických změn, které sloužily jako výchozí bod pro vizuální důkaz infekce v první publikaci Enderse a Peeblese.

6. Prof. Karlheinz Lüdtke, Max Planck Institute for the History of Science, Early History of Virology, Special Paper 125, 89 stran, 1999. i. K. (A 2) Preprint 1999.

Toto čtení je tak důležité, protože ukazuje, jak důležité jsou kontrolní experimenty, abychom poznali, že jsme se mýlili. Ukazuje, že v roce 1953 bylo každému virologovi a vědecké komunitě jasné a dobře známé, že všechny složky, které byly dosud interpretovány jako složky virů, se **na základě kontrolních experimentů ukázaly být složkami mrtvých tkání a buněk**. Proto je tak důležité trvat na tom, že v předkládaných publikacích chybí kontrolní experimenty. Právě tyto **kontrolní experimenty** v publikaci z USA, kterou cituje Dr. John Tal, **chybí!**

Již z tohoto důvodu nelze tuto ani všechny ostatní publikace vydávat za vědecké. Vzhledem k tomu, že neexistuje jediná publikace o takzvaném koronaviru, která by splňovala kritérium “vědeckosti”, ale spíše byla provedena zjevně nevědecká práce, všechna opatření týkající se koronaviru se právně hroutí – jako domeček z karet. Zákon o ochraně před infekcemi (IfSG), který legitimizuje všechna opatření na ochranu před infekcemi, v § 1 jasně požaduje, aby všechna opatření byly vědecky podložené. Vzhledem k tomu, že vědeckost, kterou zákon vyžaduje, v případě Corony zjevně není splněna, ale byla jednoznačně porušena, jsou všechna opatření Corony nezákonná a způsobenou škodu lze žalovat právě s tímto odůvodněním.

7. Právě proto, že tyto povinné kontrolní experimenty nebyly provedeny, je třeba tuto studii označit za nevědeckou a nemá cenu papíru, na kterém byla napsána. Viz pravidla pro vědeckou práci (lege artis), která jsou od roku 1998 závazně kodifikována DFG a podepsána všemi rektory univerzit.

Dovolte nám shrnout

1. Vlákno genomu viru SARS-CoV-2 je **pouze teoretický model, který byl vytvořen na základě alignmentu**. Publikace Fan Wu a kol. v Nature, Vol 579 z 3.2.2020, v níž byl poprvé prezentován genom (kompletní genetické vlákno) SARS-CoV-2, se stala vzorem pro všechna další zarovnání všech ostatních virologů a biochemiků.
2. Genom (genetické vlákno) SARS-CoV-2 nebyl nikdy izolován, byla použita pouze celková RNA získaná z bronchiální laváže (BALF) **jednoho pacienta**.
3. Nebyly provedeny žádné kontrolní experimenty, aby se vyloučila možnost,

že genové sekvence jsou tkáňové struktury. Příklady najdete v následujících článcích:

Jak jediná chybná interpretace dne 10.01.2020 svedla celý svět na scestí

–

Společnost RKI potvrzuje: Výzkum existence virů ani kontrolní experimenty prováděné

–-

Tyto otázky znervózňují každého virologa.

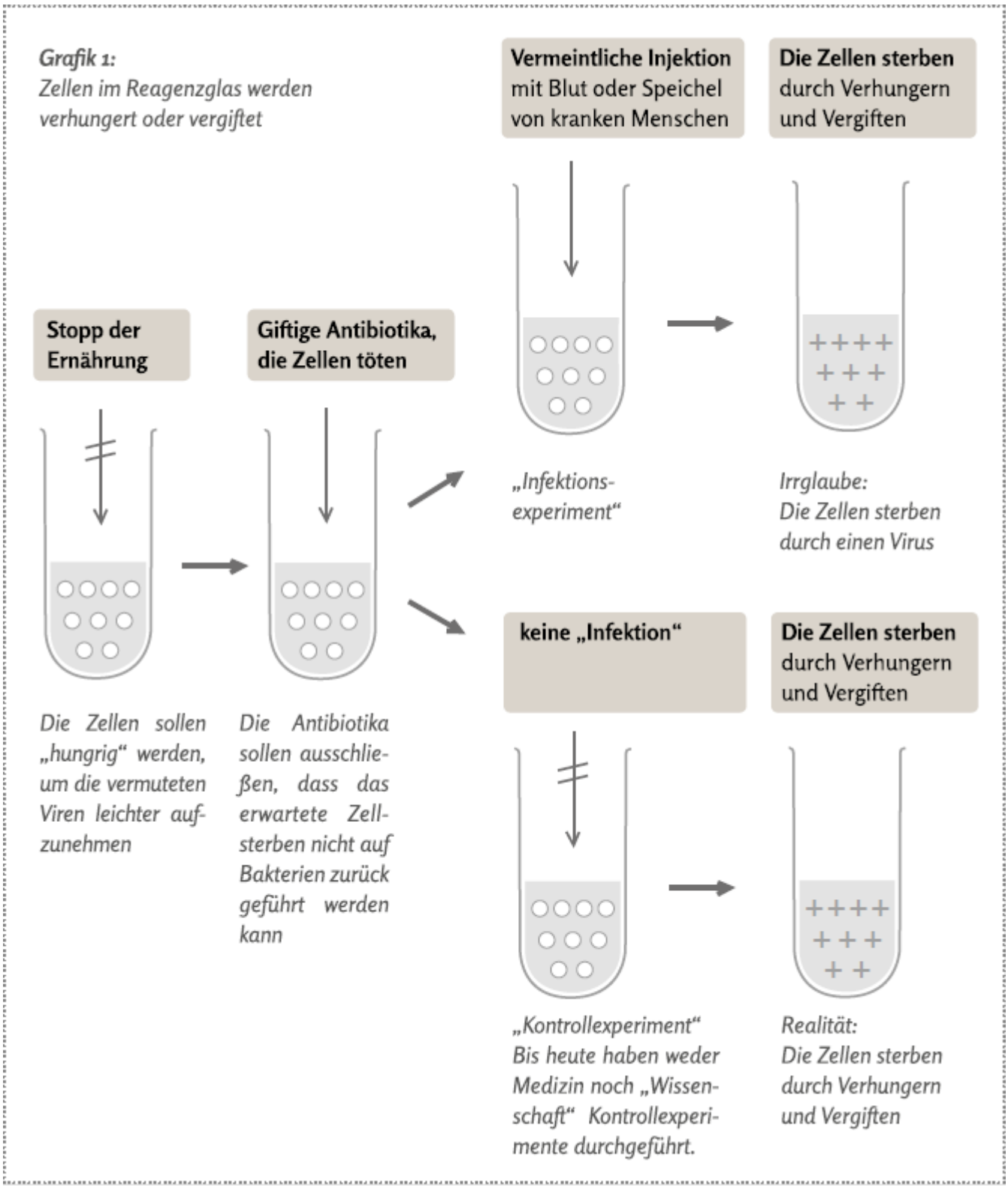
–

Soudní záznamy to potvrzují: Existence viru spalniček nebyla vědecky prokázána

–

Corona_Facten & Samuel Eckert vyvracejí stanovisko Correctivu k procesu se spalničkami

4. Virologie se vzdala již v roce 1951 poté, co odpovědné osoby provedly nezbytné kontrolní pokusy.
5. Všechny představy o genech byly zcela a komplexně vyvráceny v roce 2000, kdy byly zveřejněny rozporuplné údaje takzvaného projektu lidského genomu, trapné tvrzení, že byl přečten celý lidský genom, ačkoli více než polovina musela být vymyšlena. (CZ verze ZDE)
6. Cytopatický účinek NENÍ! specifický pro viry! (viz odborný posudek 3 – cytopatický účinek na buňky opičích ledvin není specifický pro maservirus)
7. Pravidla pro vědeckou práci (lege artis), která jsou od roku 1998 závazně kodifikována DFG a podepsána všemi rektory univerzit, nebyla a stále nejsou dodržována.
8. Dr. John Tal se dopustil stejné chyby jako všichni ostatní. Nevšiml si, že již základ jím předložených publikací neposkytoval žádné důkazy a že chyběly potřebné kontrolní experimenty.
9. Louis Pasteur, který masivně propagoval teorii virů, byl odsouzen za vědecký podvod.

Obrázek 1 Kontrolní experiment